

Luty, Nr 2/2022 (232)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie,
niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym.*

Ef 4,26

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

*Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie,
niech słońce nie zachodzi
nad gniewem waszym.*

Ef 4,26

Drodzy w Panu!

W życiu jest wiele rzeczy, które nas denerwują i złością. Są takie, na które sami nie mamy wpływu, jak ograniczenia związane z chorobą, izolacją, czy kwarantanną, ale są też takie, które są wynikiem naszych decyzji i działań. Niepowodzenia, porażki ale także konflikty, w których uczestniczymy stają się źródłem frustracji i często przeradzają się w złość a nawet w nienawiść i może nieraz nie uzmysławiamy sobie jak cienka granica dzieli przyjaźń od nienawiści, współpracę od wrogości. To prawda, że gniew jest czymś naturalnym. Nawet Jezusowi gniew nie był obcy, bo znamy historię wypędzenia przekupniów ze świątyni.

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz parafii
w Słupsku*

Gniew może być „oczyszczający”, ale zgodnie ze słowem Pawła nie powinien być długotrwały - słońce nie powinno zdażyć zejść zanim się nie pojednamy z tymi, z którymi się poróżniliśmy. Gniew nie powinien prowadzić do grzechu.

Życzę nam wszystkim abyśmy potrafili z mądrością i odpowiedzialnością, za siebie i naszych bliźnich, podchodzić do różnych, często trudnych, wywołujących stres i frustrację sytuacji i abyśmy zawsze pamiętali, że po nocy przychodzi dzień a z nim nowe perspektywy, nowe możliwości i nowe rozwiązania. Niech dobry Bóg, który jest pełny miłosierdzia i łaski będzie z każdym z nas. Amen.

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Z Jezusem - Kapitanem na pokładzie.

ks. Wojciech Froehlich
Proboszcz Parafii w Słupsku

Zaraz też wymógł na uczniach, aby wsiedli do łodzi i pierwsi przepłynęli na drugi brzeg, zanim On oddali tłumy. (23) Gdy już je oddalił, wszedł na górę, aby się modlić w samotności. Kiedy zapadł wieczór, był tam zupełnie sam. (24) Łódź tymczasem odpłynęła już daleko od brzegu, rzucana przez fale, bo wiatr był przeciwny. (25) O czwartej straży nocnej przyszedł do nich, idąc po jeziorze. (26) Gdy uczniowie spostrzegli Go idącego po jeziorze, przerazili się myśląc, że to zjawą, i ze strachu krzyknęli. (27) Jezus jednak natychmiast odezwał się do nich: *Odwagi, Ja jestem! Nie*

bójcie się! (28) *Na to Piotr zawołał: Panie, jeśli to Ty, każ mi przyjsć do siebie po wodzie!* (29) *On zaś odpowiedział: Przyjdź!* Piotr wyszedł z łodzi i zbliżył się do Jezusa. (30) *Lecz widząc wicherę, przeraził się, a kiedy zaczął tonąć, zawołał: Panie, ratuj mnie!* (31) *Jezus natychmiast wyciągnął rękę, chwycił go i powiedział: Człowieku małej wiary, dlaczego zwątpiłeś?* (32) *Gdy weszli do łodzi, wiatr się uciszył.* (33) *Ci zaś, którzy byli w łodzi, oddali Mu hołd i powiedzieli: Naprawdę, jesteś Synem Bożym.*

Mt 14,22-33

Drodzy w Chrystusie!

Ewangelia czwartej niedzieli przed postem przedstawia nam bardzo marynistyczny obraz. Jako mieszkańcy Pomorza doskonale rozumiemy jakie znaczenie dla marynarzy ma pogoda. Historia, którą opisuje ewangelista Mateusz w tle ma rozszalałe morze, wysokie fale i związany z tym strach tych, którzy znajdowali się w łodzi. Podczas gdy Jezus w samotności na górze się modli uczniowie walczą ze strachem na wzburzonym Jeziorze Galilejskim. Znaleźli się tam za sprawą Jezusa, który rozkazał im aby przeprawili się na drugą stronę. O czwartej straży nocnej, czyli według rzymskiego podziału nocy pomiędzy 3 a 6 nad ranem, Jezus pojawia się idąc do przestraszonych członków swojej załogi po wodzie.

Spróbujmy przenieść dramatyzm tego wydarzenia i samopoczucie uczniów znajdujących się na pokładzie łodzi na nasze życie. Zapewne możesz przypomnieć sobie jakieś sytuacje które spowodowały, że chciało ci

się krzyczeć z rozpacz, z bezradności, z braku nadziei. A może przeżywasz właśnie teraz czas, w którym czujesz się jak na łupinie orzecha dryfującej po oceanie przeciwności losu. Wszyscy są daleko i nikt nie słyszy twojego krzyku, nikt nie dostrzega twojego bólu. Może boisz się jutra, bo nie wiesz co kolejny dzień przyniesie... Nie wykluczone, że znajdujemy się w takich sytuacjach. Nikt z nas nie jest przecież oderwany od rzeczywistości. Borykamy się z różnego rodzaju problemami, szukamy rozwiązań, pomocy...

Uczniowie w czasie burzy byli zdani na łaskę i niełaskę losu. Wiedzieli, że muszą ufać Jezusowi, ale nie było Go z nimi, a właściwie

wydawało im się że Go z nimi nie ma. Ten, o którym myśleli że to zjawa okazał się być ich Nauczyci-

ciem, ich kapitanem. Strach zaczął mieszać się z euforią, z radością że są uratowani, bo Jezus jest przy nich. Piotr, który jako jedyny wymieniony jest w tej historii z imienia, nie wytrzymuje słysząc słowa: „Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!” i z radości, że widzi Jezusa, mówi: „Panie, jeśli to ty każ mi przyjść do siebie po wodzie.” Nie wyskakuje z łodzi i nie próbuje

płynąć do Jezusa, ale mówi „każ mi przyjść do siebie”. To nie była chęć skorzystania z okazji i spróbowania jak to jest fajnie chodzić po wodzie, ale potrzeba usłyszenia słowa Jezusa: „Chodź do mnie! Nie patrz na to, co dzieje się wokół ciebie, patrz tylko na mnie oczyma i siłą twojej wiary.” To nie samo chodzenie po wodzie, które z naukowego punktu widzenia jest nie-

możliwe, stanowi sedno tej historii, ale zwrócenie uwagi człowieka na centrum wiary – na Chrystusa. Człowiek, który wierzy w Boga i ufa Chrystusowi jest w stanie znieść bardzo wiele, choć nie wszystko jest w stanie zrozumieć. Zaufanie jakie przejawiał Piotr pozwoliło mu uwierzyć w realność Jezusa, najbardziej jednak do-

świadczył tego, kiedy w chwili zwątpienia Jezus wyciągnął do niego swoją rękę i uratował go przed utonięciem. Panie ratuj mnie! Czy jest ktoś wśród nas, kto jeszcze nigdy nie wypowiedział tych słów?

Na Jeziorze Genezalet Jezus po raz kolejny bardzo wyraźnie zaświadczył o swojej boskości. A jak widzimy Jezus

dzisiaj?

W naszym kościele, w Słupsku, po prawej stronie nawy, przed prezbiterium zawieszony jest model statku. Czasami nazywamy go statkiem wotywnym. Takie modele przekazywano do kościołów zlokalizowanych w miejscowościach nadmorskich, w których część, a czasami wszyscy miesz-

kańcy związani byli z morzem i to morze było źródłem ich utrzymania. Czasami mówi się, że statki takie były wyrazem wdzięczności za szczęśliwy powrót z wyprawy, ale raczej nie dotyczy to kościołów ewangelickich, w których składanie Bogu wotów, czyli darów wdzięczności w formie przedmiotów, jest praktyką obcą. Obecność modeli

statków w kościołach ewangelickich na Pomorzu ma raczej za zadanie ukazywać związek lokalnej społeczności z morzem i z morskimi tradycjami, niż przybierać charakter

daru wotywnego w rozumieniu katolickim. Model znajdujący się w naszym kościele jest darem niemieckiego duchownego z Greifswaldu ks. Gerharda Dallmana, modelarza amatora, a został przekazany Parafii 31 lipca 2005 r. Oprócz tej symbolicznej roli wska-

zywania na związek naszej Parafii z morzem statek w chrześcijańskiej symbolice ma też inną wymowę. Oznacza kościół, jako miejsce bezpieczne dla ludzi, znajdujących się na jego pokładzie. Tak, jak każdy statek ma określone cechy i zadania dla których został zbudowany i podobnie jak posiada załogę i kapitana, oraz ma wyznaczony

kurs, tak również wspólnota Kościoła jest jak załoga statku, zaangażowana w jego utrzymanie na wodzie i podążanie właściwym kursem. Każdy statek pływa także pod tzw. banderą, która określa jego przynależność. Statki nie są niezniszczalne mogą mieć swoje

wady, mogą też napotkać na takie przeszkody, które doprowadzą do ich zniszczenia. Najważniejsze dla załogi jest jednak to, aby słuchać kapitana statku, którego zadaniem jest tak zarządzać załogą, aby dopłynęła szczęśliwie do celu i mogła swoją jednostkę zakotwiczyć w docelowym porcie. To także jest rzeczywistość, z jaką musi nieraz mierzyć się kościół, jako wspólnota ludzi, z których każdy ma swoje zadanie i swoją misję do wypełnienia.

Być w Kościele znaczy nie tylko być formalnie jego członkiem, być na jego pokładzie ale oznacza to przede wszystkim zaufać kapitanowi tego statku, Jezusowi, który niezmiennie prowadzi nas do bezpiecznego portu, może wyciągnąć z opresji i postawić na bezpiecznym gruncie. Dlatego dziękuję Bogu za ciebie i cieszę się z tego, że jesteś członkiem załogi, która pod banderą Bożej Miłości i pod kierunkiem najlepszego Kapitana nie musi się bać stawiać czoła żadnym przeciwnościom. Amen.

Zbliża się czas rozliczeń podatkowych. Każdy z nas ma obowiązek takie zeznanie złożyć w Urzędzie Skarbowym do końca kwietnia każdego roku (w tym roku do 2 maja). Rozliczenie takie przygotowuje Urząd Skarbowy, jednak jeśli chcemy skorzystać z prawa przekazania **1%** z podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, to w przygotowanym przez US zeznaniu musimy to zaznaczyć i uzupełnić. Jest wiele organizacji, które swoją działalność w dużej części finansują z 1%. Są wśród nich także organizacje ewangeliczne takie jak Diakonia, Centrum Misji i Ewangelizacji, Joannici Dzieło Pomocy a także placówki oświatowe. Jeśli chcemy aby środki z naszego podatku trafiły do naszej parafii to proponujemy, aby wpłacać je na Diakonię Polską lub Stowarzyszenie Joannici Dzieło Pomocy z określeniem celu szczegółowego. W zeznaniu podatkowym wystarczy wpisać numer KRS i określić cel szczegółowy - to nic trudnego a twoje pieniądze trafią do nas i będą wykorzystane na działania diakonijne. Dziękujemy, że chcesz nas wesprzeć!

Diakonia - KRS 0000260697 - Diakonia Parafii w Słupsku
Joannici Dzieło Pomocy - KRS 0000214482 - oddział miejscowy w Słupsku

PRZEKAŻ
1%

TO TWÓJ
DAR
SERCA

JESTEŚMY ORGANIZACJĄ
POŻYTKU PUBLICZNEGO

KRS 0000260697

www.diakonia.org.pl

Prośby modlitewne

W tym miesiącu publikujemy modlitwę o pokój przesłaną przez biskupa Kościoła bp. Jerzego Samca dotyczącą sytuacji na Ukrainie.

Drogie Siostry i Bracia,

Z niepokojem słucham doniesień dotyczących sytuacji na Ukrainie. Przygotowałem list otwarty do bp. Pavlo Shvartza, zwierzchnika Niemieckiego Ewangelicko-Luterańskiego Kościoła Ukrainy, wyrażając słowa wsparcia, solidarności i zapewnienie o naszych modlitwach.

Chciałbym też zachęcić do modlitwy o pokój podczas niedzielnych nabożeństw słowami poniższej modlitwy:

Panie, Przyjacielu człowieka i Twórco wszelkiego pokoju. W tym tygodniu napominasz nas, aby wszelką troskę naszą złożyć na Ciebie, gdyż Ty masz o nas staranie.

W czasach naznaczonych konfliktami, skrajnym rozdzwięciem między sprawiedliwością a pochwałą wyzysku, pragnieniem pokoju a przerażającą łatwością do prowokowania przemocy, przychodzimy do Ciebie z zawstydzeniem jako Twoje dzieci, wyznając, że jako ludzie wciąż nie wyciągamy wniosków z nie tak niedawnej historii naszego kontynentu i nieszczęść rozgrywającej się na całej Ziemi.

Jakby mało nam było globalnego wyniszczenia, jakby niewystarczająco wiele było ofiar destrukcyjnego pędu za potęgą, jakby życie i śmierć niewinnych dzieci, kobiet i mężczyzn, ich zniszczone marzenia i codzienność, nie miały już żadnego znaczenia.

W obliczu zagrożenia kolejnym konfliktem, nie tak daleko od naszych granic, przychodzimy przed Twoje oblicze, prosząc o nawrócenie dla nas wszystkich – Kościołów, polityków, zwykłych ludzi, aby prymat nadziei, jutrzeńki nowego Życia, która zajaśniała nad nami dzięki Ewangelii o Jezusie Chrystusie, przeszła nasze serca i umysły tak skutecznie, abyśmy mogli żyć w odpowiedzialności i sprawiedliwości obok innych, wraz z innymi i dla innych.

Miej w opiece naród ukraiński, naszą Ojczyznę i cały świat. Wszelką naszą troskę na Ciebie składamy i prosimy: Kyrie, eleison. Panie, zmiłuj się. Amen.

Wasz w Chrystusie

bp Jerzy Samiec

EWANGELICKIE POMORZE MIEJSCA I LUDZIE

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością pietystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu pietystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychyłność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schleiermacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

Kościół – Teatr Rondo przy ul. Niedziałkowskiego

W latach 1955-1977 nabożeństwa ewangelickie w Słupsku odprawiano w dwóch kościołach: tzw. Polskim Kościele Ewangelickim przy ul. Słowackiego 40 oraz w dzisiejszym Teatrze Rondo. W kościele Świętego Krzyża w języku polskim, natomiast przy ul. Niedziałkowskiego 5 po niemiecku.

Kościół przy ul. Niedziałkowskiego (wówczas Arnoldstrasse) wzniesiono na pocz. XX wieku (w 1905 lub w 1912 ro-

ku). Niektórzy dziejopisarze jako przedwojenny adres obiektu wskazują ul. Krasińskiego 15 (Poetenstaig). Pełnił on rolę Sali Modlitw Społeczności Chrześcijańskiej przy przedwojennej ewangelickiej Parafii Mariackiej (Betsaal der landeskirchlichen Gemeinschaft) – jak to określił w 1954 r. ka-

znodzieja Hermann Tietz czy Sali Ewangelizacyjnej „Wspólnoty Pomorskiej” (Evangelisationsraum der „Pommerschen Gemeinschaft”) w opinii części historyków niemieckich lub kaplicy Kościoła Apostolskiego – zdaniem

niektórych polskich badaczy tematu.

Budynek jest ceglany, parterowy nakryty dachem dwuspadowym z naczółkiem. Wyróżnia się dużymi ostrołukowymi oknami z podziałem w postaci pseudo-maswerku. Złożony jest z dwóch czworoboków. Mniejszy to dawna zakrystia, a większy - kościół. W narożnikach w partii dachu prostokątne sterczyny o schodkowej podstawie nakryte są daszkami czterospadowymi. Pierwotnie w kościółku była empora, na której stała fisharmonia – spełniająca rolę instrumentu organowego, który zniesiono na dół na prośbę

ganisty Jerzego Karola Złotogórskiego (*10 II 1919 - † 23 IX 1985), nauczyciela gry na fortepianie w miejscowej Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia.

Po II wojnie światowej obiekt stracił swój sakralny charakter. Mieściły się w nim magazyny sklepu Centrali Handlowej Przemysłu Drzewnego. Starania o odzyskanie kościoła rozpoczął kaznodzieja Hermann Tietz, mistrz krawiecki, odprawiający wówczas nabożeństwa ewangelickie w języku niemieckim dla kilkutysięcznej parafii słupskiej w niewielkiej kaplicy przy ul. Długosza 22.

Decyzja Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku o przekazaniu obiektu datowana jest na 16 marca 1954 r., natomiast Wydział ds. Wyznań w piśmie z 10 kwietnia 1954 r. dodatkowo warunkował zwrócenie kościółka ewangelikom wcześniejszym przeniesieniem magazynu CHPD na ul. Długosza 22. Nabożeństwa przeniesiono dopiero w 1955 roku. Parafianom udało się zabrać ze starej salki kilka ławek i ołtarz ambonowy. Ponieśli także olbrzymie koszty remontu w wysokości 40 000 zł. Na mocy Ustawy z 23 czerwca 1971 r. podjęta została decyzja własnościowa (nr Wz III - 2/72). Formalnym właścicielem kościoła został Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, gdyż słupska parafia tzw. „zborów niepolskich” nie posiadała osobowo-

ści prawnej.

W okresie odzyskiwania budynku ewangelicki zbor niemiecki w Słupsku skupiał 2680 zarejestrowanych członków. W tym czasie na terenie powiatu legalne zbory działały ponadto w: Damnie (1590 parafian), Dobieszewie (550), Głównycach (1050), Łupawie (770), Motarzynie (200), Objezierzu (500), Skórowie (710) i Wieszynie (900) oraz co najmniej dwa nielegalne w Gardnie Wielkiej i Klukach.

19 lutego 1957 r. na nabożeństwie gościł ks. Johannes Bartelt, członek najwyższych władz Ewangelickiego Kościoła Niemiec, uczestnik pierwszej oficjalnej delegacji władz Kościoła zachodniorniemieckiego w PRL.

Duszpasterzami w kościele przy ul. Niedziałkowskiego byli kolejno: kaznodzieja (lektor) Herman Tietz (1955 - 31 VIII 1957), ks. Otto Maksymilian Cybulla (1 VII 1957 - 10 I 1960, biogram IP nr 8/2010), ks. Gustaw Burchart (III 1960 - 31 VIII 1962, biogram poniżej), ks. Eryk Smoleński (1 VIII 1962 - 1968, biogram poni-

zej), ks. Lucjan Steinhagen (1 X 1969 - 31 X 1971, biogram IP 3/2020), mgr Emil Gatner (1 XI 1971 - 30 VI 1972) i ks. Jerzy Krawczyk (od 1 VII 1972, biogram IP 12/2020). Ewangelickimi katechetami w słujskich szkołach oraz punktach katechetycznych byli wyżej wymienieni duchowni oraz panie: Krystyna Frank-Smoleńska (1962-1968, biogram poniżej) i Anna Krawczyk (od 1972).

W lipcu 1977 r. Wydział ds. Wyznań Urzędu Wojewódzkiego w Słupsku zalecił władzom Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej KEA przeniesienie nabożeństw niemieckojęzycznych z ul. Niedziałkowskiego na ul. Słowackiego. Nastąpiło to jeszcze w tym samym 1977 roku. Z ul. Niedziałkowskiego do kościoła Świętego Krzyża trafiły wtedy 2 krzesła dla duchownego, fisharmonia, chrzcielnica oraz posąg Marcina Lutra. Druga chrzcielnica z ul. Niedziałkowskiego powróciła w ręce ewangelickie dopiero w 2010 roku.

W październiku 1977 r. Ambasada RFN wyraziła chęć sfinansowania remontu kościoła ewangelickiego w Ciecholubiu, ostatecznie zdecydowano jednak o odrestaurowaniu kościoła św. Krzyża w Słupsku. Pieniądze ze sprzedaży obiektu przy ul. Niedziałkowskiego 5 w kwocie ponad 250 tys. złotych przeznaczono na remont wnętrza i odnowienie zewnętrzne kościoła św. Krzyża.

Konsystorz KEA sprzedał kościół na potrzeby działu teatralnego Wojewódzkiego Domu Kultury, dziś Słupskiego Ośrodka Kultury. Od 1979 roku mieści się tam Ośrodek Teatralny „Rondo”. W roku 2013 budynek został poddany kompleksowej rozbudowie w ramach Rewitalizacji Traktu Książęcego, dzięki której do zabytkowej części dodano nowoczesny, trzykondygnacyjny obiekt kulturalny. W Teatrze Rondo mieści się obecnie duża sala teatralna, sala prób, nowoczesna pracownia fotograficzna i komputerowa, obszerne sala baletowa, pracownia pla-

Parafii Dobrego Pasterza w Warszawie; 15 VII 1947 ordynacja na diakona, 19 IX 1948 ordynacja na księdza (prezbitera); od 1 VI 1950 pastor II zboru metodystycznego w Warszawie (na

styczna, przestronne foyer, kawiarnia oraz sala wystawowa. W obiekcie, poza salami warsztatowymi, znajdują się pomieszczenia do prowadzenia działalności kulturalnej oraz zabezpieczenia technicznego. Budynek jest przystosowany dla osób niepełnosprawnych.

Pradze); w latach 50-tych sprawował funkcję Superintendenta Okręgu Mazurskiego (zwierzchnika diecezji) i z urzędu wchodził w skład Komitetu Wykonawczego Kościoła Metodystycznego, pełniąc jednocześnie funkcje

Superintendent Gustaw Burchart (* 31 III 1904 Błaszki, pow. kaliski - † 28 V 1974 Toruń); 1929 ukończył Seminarium Kandydackie w Więcborku, prowadzone przez Kościół Ewangelicko-Unijny; 1929-44 ewangelista ewangelicko-augsburskiej parafii św. Trójcy w Warszawie; 2 II 1946 skierowany przez Kościół Metodystyczny do pracy duszpasterskiej na Mazurach; 3 X 1946 oficjalna konwersja na metodyzm; 1946 - IX 1948 pastor metodystycznej

wiceprzewodniczącego Komitetu; 1947-53 wykładowca przedmiotów biblijnych w metodystycznym Seminarium Teologicznym w Kłarysewie; 1 VII 1954 - 9 XI 1956 superintendent naczelny (Biskup) - zwierzchnik Kościoła Metodystycznego; III 1960 - do 31 VIII 1962 duszpasterz ewangelickich zborów niepolskich (niemieckich) na Pomorzu Środkowym z siedzibą w Słupsku (ul. Partyzantów 30); 1961 - 12 IX 1973 proboszcz parafii ewangelickiej w Toruniu.

Ks. Eryk Smoleński (* 12 VIII 1936 Stare Ćmochy, koło Ełku), 15 X 1961 ordynowany wraz z Janem Lechem Klimą i Wiesławem Grochałą na księdza ewangelickiego w kościele Świętej Trójcy w Warszawie przez bp. Andrzeja Wantułę w asystencji profesorów CHAT - ks. rektora prof. Wiktora Niemczyka i ks. prorektora prof. Karola Wolframa; wcześniej ukończył studia teologiczne w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (praca magisterska nt. *Ruch ekumeniczny w latach 1910-1954*, 108 stron), 1961-1962 wikariusz PEA w Jaworzu, od 1 VIII 1962 wikariusz - administrator zborów niepolskich w województwie koszalińskim; 16 XII 1965 wspólnie z lokalnymi duszpaste-rzami: metodystycznym (ks. Mie-

czysław Ostrowski), polskokatolickim (ks. Jan Materek) i prawosławnym (ks. kan. Dymitr Doroz-

kiewicz) stanowczo potępił *stanowisko polskich biskupów rzymskokatolickich wyrażone w orędziu do episkopatu niemieckiego, jako sprzeczne z interesami narodu polskiego oraz obrażające najświętsze uczucia wszystkich Polaków*; szkanowany przez władze państwowe i kościelne w związku z politycznym procesem szczecińskim jego bliskich współpracowników (Alfreda Kipperera i Eugona Scharbettke), 1968 wyjechał do pracy misyjnej w Afryce, przebywa obecnie w Niemczech.

Mgr Krystyna Frank-Smoleńska (* 1938 Rożyszcze na Wołyniu), córka ks. Adolfa Franka, 1961 ukończyła studia teologiczne w ChAT Warszawie (praca magisterska *Życie i działalność ks. Franciszka Michejdy*, 47 stron), 1961-1962 katechetka w PEA w Golezowie, 15 XII 1963 wprowadzona w urząd nauczania kościelnego w Kościele Jezusowym w Cieszynie razem z Janiną Kiswa-Bruell, Heleną Bujok (później Gajdacz), Emilią Pilch (później Grochal) podczas pierwszej takiej uroczystości w Kościele Ewangelicko-

Augsburskim w Polsce; 1962-1968 katechetka w Słupsku w zborach niepolskich i w parafii polskojęzycznej, 1968 roku wyjechała do pracy misyjnej do Afryki wraz z mężem.

Jan Wild

Na zdjęciach:

1. Kościół ok. 1990 r.
2. ks. E. Smoleński na ambonie, J. Złotogórski przy fisharmonii
3. Zborownicy przed kościołem ok. 1958 r
4. Uczestnicy nabożeństwa w dniu 1 marca 1967 r.
5. Teatr „Rondo” w 2002 r.
6. Figura Marcina Lutra, chrzcielnice, krzesła
7. Budynek kościoła 2002 r.

PRENUMERATA 2022

Prenumerata papierowa

- do domu przez **Pocztę Polską**
roczna – 196 zł, półroczna – 98 zł
- w parafii
roczna – 140 zł, półroczna – 70 zł

Prenumerata możliwa od dowolnego miesiąca do końca 2022 r.

od lutego	128,30	od lipca	70,00
od marca	116,70	od sierpnia	58,40
od kwietnia	105,00	od września	46,70
od maja	93,40	od października	35,00
od czerwca	81,70	od listopada	23,40

Cena detaliczna w 2022 r.

- wydanie papierowe **8,50**
- pdf **6,00**

dotpay

Szanowni Państwo,

Zwracamy się z prośbą o przekazanie 1 procenta podatku na rzecz naszej córki Hani Fiuk.

Z całego serca dziękujemy za dotychczasowe wsparcie Rodzinie, Przyjaciółom, a także osobom, których nigdy nie poznaliśmy osobiście, a którzy towarzyszą nam w zmaganiu się z niepełnosprawnością naszej córki od wielu lat.

Hania otrzymała diagnozę autyzmu, gdy miała niespełna 3 lata. W wieku 5 lat stwierdzono u niej epilepsję, która teraz, w okresie dojrzewania znów dała o sobie znać. Ponadto Hania cierpi na zespół jelita wrażliwego i wymaga odpowiedniej diety.

Hania otrzymała diagnozę autyzmu, gdy miała niespełna 3 lata. W wieku 5 lat stwierdzono u niej epilepsję, która teraz, w okresie dojrzewania znów dała o sobie znać. Ponadto Hania cierpi na zespół jelita wrażliwego i wymaga odpowiedniej diety.

Naša córka we wrześniu 2021 roku skończyła 15 lat. Jest pod opieką neurologa, psychiatry dziecięcego i gastroenterologa. Wciąż dużym problemem są napady epilepsji, które mimo wdrożonego leczenia nadal występują.

Ze względu na stan zdrowia i ogólną kondycję psychofizyczną Hania uczy się w systemie edukacji domowej. Mama Hani jest jednym z jej nauczycieli, w ostatnim roku ukończyła studia podyplomowe z logopedii. Zapewniamy jej indywidualną terapię logopedyczną i pedagogiczną, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności językowych i społecznych. Staramy się także zapewnić Hani uczestnictwo w zajęciach grupowych. Od wiosny 2021 Hania uczestniczy w zajęciach w Placówce Wsparcia Dniennego w Centrum Integracji Społecznej w Uście. Brała również udział w zajęciach TUS (trening umiejętności społecznych).

Ze względu na epilepsję musieliśmy zrezygnować z niektórych aktywności, np. zajęć na basenie. Dbamy o kondycję fizyczną Hani podczas codziennych spacerów nad morze, gdzie lubi karmić mewy i biegać z naszymi psami. Ponadto Hania uczestniczy w zajęciach indywidualnych fitness i zajęciach z muzykoterapii.

W domu staramy się rozwijać jej zainteresowania i uczyć praktycznych umiejętności – Hania nadal lubi wszelkie zajęcia kulinarne i chętnie towarzyszy мамie w kuchni. Samodzielnie kroci i obiera warzywa i owoce. Przed Świętami Bożego Narodzenia z zapalem robiła i ozdabiała pierniki. Hania kocha muzykę i zabieramy ją na różne koncerty, które są również okazją do spotkań z przyjaciółmi. Ostatnio Hania uczy się śpiewać do mikrofonu, co sprawia jej dużo radości. Hania nadal rozwija umiejętność czytania. Prowadzimy dziennik ilustrowany zdjęciami z codziennego życia, co zachęca Hanię do samodzielnego czytania krótkich tekstów i formułowania wypowiedzi.

Mamy świadomość, że różnica w funkcjonowaniu między Hanią, a jej rówieśnikami jest bardzo duża i związana jest z niepełnosprawnością intelektualną. Nauczyliśmy się cieszyć z każdego sukcesu. Jesteśmy dumni z naszej córki, widząc jak rozwija się w swoim tempie, pokonując kolejne trudności. Hania jest bardzo pogodną i pełną energii nastolatką, która czerpie radość z małych rzeczy jak nikt inny. Ma najpiękniejszy uśmiech na świecie i obdarza nim wszystkich dookoła. Widzimy, jak promienieje, gdy jest wśród ludzi, którzy ją Kochają i akceptują taką jaka jest.

Staramy się stworzyć Hani jak najlepsze warunki sprzyjające jej wszechstronnemu rozwojowi. Z powierzonych przez Państwa środków opłacamy leki, prywatne wizyty u specjalistów, dodatkowe zajęcia terapeutyczne i wydarzenia kulturalne, a także zakupujemy książki i pomoce edukacyjne do terapii logopedycznej i pedagogicznej. W imieniu naszej córki prosimy o dalsze wsparcie i będziemy wdzięczni za wszelką pomoc oraz słowa otuchy.

Rodzice Hani, Aneta Kostka i Paweł Fiuk (pawel-fiuk@wp.pl, tel. 666 255 266).

Jak przekazać 1% podatku?

Skorzystaj z darmowego programu **PITax.pl** do wypełniania formularzy PIT zamieszczonego na stronie internetowej **www.dzieciom.pl**. Rozlicz się online lub pobierz program na Twój komputer.

W rozliczeniu PIT w rubryce „Numer KRS” wpisz: **0000037904**.

W rubryce „Informacje uzupełniające - cel szczegółowy 1%” podaj: **9498 Fiuk Hanna Zuzanna**

Przez cały rok można wpłacać darowizny na konto:

FUNDACJA DZIECIOM „ZDĄŻYĆ Z POMOCĄ”
ul. Łomianańska 5, 01-685 Warszawa
42 2490 0005 0000 4600 7549 3994

z dopiskiem: **9498 Fiuk Hanna Zuzanna - darowizna na pomoc i ochronę zdrowia**

Szanowni Darczyńcy, prosimy o wyrażenie zgody w formularzu PIT na przekazanie swoich danych organizacji pożytku publicznego – dzięki temu będziemy wdzięczni, kto udzielił wsparcia naszym podopiecznym.

Dane statystyczne za rok 2021

Nasza Parafia liczy obecnie 220 osób -

Słupsk PL: 160 osób; średnia wieku: 40,4

DE: 32 osoby; średnia wieku: 70,7

Lębork: 19 osób; średnia wieku 52,3

Gardna: 4 osoby; średnia wieku 65,5

Główczyce: 5 osób; średnia wieku 78,4

Odbyło się:

Chrztałów: 4

Pogrzebów: 4

Ślubów: 2 (zewnątrzne)

Konfirmantów: 4

Dzieci na lekcji religii: 29

Humor z befką

Biskup diecezjalny zaprosił duchownych ze swojej diecezji na rozmowę dotyczącą wygłaszania kazań. Zwraca się do swoich sióstr i braci w urzędzie: Moi drodzy, wasze kazania musicie wygłaszać w bardziej emocjonalny sposób. Słowa muszą mieć odzwierciedlenie w waszej mimice. Zatem np. kiedy mówicie o niebie pokażcie uśmiechniętą, promieniącą twarz... Jeden z obecnych duchownych melduje się do głosu i pyta: A kiedy będę mówił o piekle? Wówczas możecie mieć taki wyraz twarzy jak zawsze - odpowiedział biskup.

Pewna rodzina jest na letniej wycieczce w lesie. Najmłodszy syn Marek cały czas atakowany jest przez komary. Wkrótce, pomimo prób unicestwienia tych krwiopijczych bestii, jest niezłe pokąsany. Zrozpaczony pyta swoich rodziców: Dlaczego właściwie Noe nie wykorzystał tej szansy na arce, żeby wykończyć ostatnie dwa komary?

Ksiądz na lekcji religii pyta uczniów o to, jaką największą niesprawiedliwość wyrządzili Józefowi jego bracia? Jeden z uczniów odpowiada: Taką, że za tanio go sprzedali. Był młody, silny i przystojny i w związku z tym więcej wart niż 20 srebrników.

Jak jest różnica między hydraulikiem, a Mesjaszem? Mesjasz pewnego dnia przyjdzie.

Opracował ks. W. Froehlich

O tym, co za nami

Jasełka i kolędowanie

W święto Epifanii, 6 stycznia, po raz pierwszy zamiast „tradycyjnego” nabożeństwa odbyło się w naszym kościele ekumeniczne kolędowanie. Pomysł zrodził się w związku z

zwierząt - kolędników, pod przywództwem pastora, do Betlejem. Licznie zgromadzeni uczestnicy spotkania byli wzruszeni i wdzięczni za cały wieczór i gratulowali aktorom z KAWONU udanego przedstawienia. Po zakończeniu spotkania była jeszcze okazja do wypicia ciepłej herbaty i rozmów.

zaplanowanym na ten wieczór wystawieniem przygotowanych przez KAWON jasełek, do których scenariusz napisała Maria Szymańska a wyreżyserował Grzegorz Gurłacz. Po wspólnym zaśpiewaniu kilku znanych kolęd, wysłuchaniu Słowa Bożego oraz rozważaniu, odbyła się premiera spektaklu przedstawiającego wędrówkę

Spacer po lesie

Zaplanowany na 8 stycznia kulig, w związku z brakiem śniegu, niestety nie mógł się odbyć, ale nie przeszkodziło to w zorganizowaniu przez naszych parafian (Annę i Przemysława Kopków) spaceru po lesie w okolicach Dębnicy Kaszubskiej, a dokładnie w Jarmrznynie, gdzie poznaliśmy trochę historii, usłyszeliśmy o życiu ludzi przed wojną. W trakcie wędrówki zapaliliśmy znicz w miejscu cmentarza, gdzie pochowani są dawni mieszkańcy

gadżetami Leśnictwa Leśny Dwór. Za dobry, wspólny czas dziękujemy i zapraszamy na kolejne spacerunki.

Sola Scriptura

Trzech przedstawicieli młodego pokolenia z naszej Parafii (Szymon, Lena i Jonatan) dostało się do 2. etapu Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Biblijnej Sola Scriptura. Pierwotnie konkurs miał odbyć się w Bydgoszczy, ale ze względu na sytuację epidemiczną został przeprowadzony 15 stycznia w Słupsku w siedzibie KAWONu. Z pozostałymi miejscami na terenie diecezji (Sopot i Bydgoszcz) łączyliśmy się za pośrednictwem platformy Zoom. Trójka uczestników otrzymała dyplomy uczestnictwa w konkursie. Lena i Jonatan zakwalifikowali się do etapu ogólnopolskiego. Gratulujemy!!!

miejscowości. Nasz wspólny spacer zakończyliśmy ogniskiem z kiełbaskami oraz łykiem herbaty, kawy czy co tam ktoś ze sobą przyniósł. Dzieci zostały obdarowane leśnymi

APEL o wzajemną troskę i modlitwę w kontekście przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się pandemii koronawirusa

„Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy”
Gal 6,2

Słostry i Bracia!

Od ponad dwóch lat świat zмага się z pandemią koronawirusa. Każdego dnia słyszymy o nowych zakażeniach, o chorych, którzy o swoje zdrowie walczą w szpitalu, o osobach, które straciły życie. Wzrastające statystyki kolejne fale zakażeń nakazują nam nakierować swoje myśli na tematy wzajemnej odpowiedzialności, troski o drugiego człowieka i możliwego wsparcia w sytuacji COVID-19.

Każdy z nas jest częścią społeczności. Wchodzimy w interakcje, nawiązujemy osobiste i zawodowe relacje. W tym kontekście choroby zakaźne są trudne do zatrzymania, dlatego uwrażliwiamy na korzystanie z dostępnych dziś środków ochronnych.

Maseczki w pomieszczeniach zamkniętych, częsta dezynfekcja rąk i utrzymanie dystansu pozwalają w znaczący sposób ograniczyć transmisję wirusa. Od pewnego czasu każdy z nas ma także dostęp do bezpłatnej szczepionki. Jeśli brak jest medycznych przeciwwskazań – zachęcamy do jej przyjmowania i dziękujemy tym wszystkim, którzy zdecydowali się na ten krok. Jesteśmy świadkami rozwoju medycyny i postrzegamy szczepienie jako akt realizacji biblijnego wezwania do miłości bliźniego – miłości do siebie samych, do rodziny i przyjaciół, miłości do całego społeczeństwa. Możemy się nawzajem chronić i wspólnie zapewnić łagodniejszy przebieg choroby, odciążenie oddziałów intensywnej terapii oraz znacznie mniejszą liczbę osób umierających z powodu wirusa i jego następstw.

Życie i zdrowie to cenne dary udzielone człowiekowi. Niechaj towarzyszy nam w tym modlitwa o zdrowie dla chorych, o mądrość dla lekarzy i naukowców, o pocieszenie w sytuacji żałoby. Dbając o siebie nawzajem nie tylko okazujemy solidarność z naszymi siostrami i braćmi, ale wypełniamy przesłanie Ewangelii o wzajemnym noszeniu swoich ciężarów.

Z chrześcijańskim pozdrowieniem

Biskup Jerzy Samiec
Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce

Biskup Ryszard Bogusz
Prezes Diakonii Polskiej

Warszawa, 21 stycznia 2022 roku

Zapraszamy do uczestniczenia w ewangelickich nabożeństwach transmitowanych w TVP KULTURA w następujących terminach:

- 13 lutego 2022, godz. 8.00 - kościół w Drogomyślu
 27 lutego 2022, godz. 8.00 - kościół Jezusowy w Cieszynie
 13 marca 2022, godz. 8.00 - kościół św. Marcina w Krakowie
 3 kwietnia 2022, godz. 8.00 - kościół św. Jana Apostoła w Kętrzynie
 24 kwietnia 2022, godz. 8.00 - kościół Świętej Trójcy w Suwałkach
 8 maja 2022, godz. 8.00 - kościół w Oleśnie
 5 czerwca 2022, godz. 8.00 - kościół Ducha Świętego w Orzeszu
 26 czerwca 2022, godz. 8.00 - kościół Świętej Trójcy w Warszawie
 10 lipca 2022, godz. 8.00 - kościół Świętej Trójcy w Lublinie
 24 lipca 2022, godz. 8.00 - kościół w Sorkwicach
 14 sierpnia 2022, godz. 8.00 - kościół Marii Panny w Legnicy
 28 sierpnia 2022, godz. 8.00 - kościół w Giżycku
 11 września 2022, godz. 8.00 - kościół Marii Panny w Lubaniu
 9 października 2022, godz. 8.00 - kościół Wang w Karpaczu
 13 listopada 2022, godz. 8.00 - kościół w Golasowicach
 27 listopada 2022, godz. 8.00 - kaplica Jezusa Dobrego Pasterza w Koszalinie
 11 grudnia 2022, godz. 8.00 - kościół Łaski Bożej w Poznaniu
 25 grudnia 2022, godz. 8.00 - kaplica Wniebowstąpienia Pańskiego w Żyrardowie

Dziękujemy wszystkim za dołożenie się do zbiórki na leczenie Tymka. Niech dobry Bóg prowadzi Go i jego bliskich w walce z nowotworem. Na 1.02.2022 zbiórka wyniosła 1 095 448,99 zł. Wszystkie środki zostaną przekazane na leczenie i rehabilitację Tymka Marka.

WYDARZENIA

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
11.02.	16.30	Rada Parafialna	KAWON
13.02.	11.30	Zgromadzenie Parafialne	kościół

ZGROMADZENIE PARAFIALNE 2022

Zapraszamy do wzięcia udziału w sprawozdawczym Zgromadzeniu Parafialnym. Odbędzie się ono **13 lutego 2022 r.** po nabożeństwie w kościele w Słupsku. Uprawnionymi do głosowania podczas ZP są parafianie, którzy mają opłaconą składkę parafialną za **2021 rok**, lub decyzją Rady parafialnej są z tej składki zwolnieni.

KALENDARZ I WYKAZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny (sty.): 127,00
2. na Fundusz Stypendialny (luty):
3. na Diakonię Polską (1. n. pas.):
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa (maj/czer):
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna paźdz.):
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny (paźdz.):
7. Fundusz na Diasporę (list.):
8. Skarbonka Diakonijna:

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA LUTY/MARZEC 2022

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
06.02. 4. p. czasem pasyjnym	9.30 odwołane	10.30 odwołane		12.30 odwołane
13.02. Septuagesimae		10.30 Zgromadzenie	8.30	
20.02. Sexagesimae		10.30 		
27.02. Estomihi		10.30 	8.30	
06.03. Invocavit	9.30	10.30 		12.30
13.03. Reminiscere		10.30 	8.30 	
20.03. Oculi		10.30 		
27.03. Laetare		10.30 	8.30	
03.04. Judica	9.30	10.30 		12.30
10.04. Niedziela Palmowa		10.30 	8.30	

2022

ROK JEDNOŚCI